

0187. My też pastuszkowie

t.: XVIII w.

My też pa - stu - szko - wie, nie tyl - ko kró - lo - wie, na wo - zie,
je - dzie - my z ka - pe - łą, niech nas roz - we - se - łą na mro - zie,
na wo - zie. Graj, mó - wi Je - zus, Bar - tku swo - je;
na mro - zie.
stój Dzie - cię, tyl - ko bas wy - stro - ję i smy - cek i smy - cek.

2. Bartos sobą troska, że nie ma i włoska * Na smyku, na smyku;
A nie myśląc wiele, szast ogon kobyle * Do szyku, do szyku;
Jak zarżnie w swoje szałamaje, * Aż Jezus paluszkami łaje:
Powoli, powoli.
3. Kuba na swe dudy coraz spojrz z budy, * Boi się, boi się;
Ale Józef stary, porwawszy gańdziary. * Połóż się, połóż się!
Wnet Kuba zaczął grać od ucha, * Aż urwał rękaw u kozucha:
Na sobie, na sobie.
4. Banach, choć pijany, zdjawszy lirę z ściany, * Surmuje, surmuje;
Zagrał po francusku, a Jarosz po chińsku * Tańcuje, tańcuje;
Rzekł Maciek: My nierówno skaczem, * Przeparzył Jarosza korbaczem:
Nie żartuj, nie żartuj!
5. Stach, choć sturbowany, zagra ci w organy, * Jezusku, Jezusku!
Złapał mendel kotów, narobił fagotów * Po włoska, po włosku;
Nuż koty nie w żartowne tony, * Gdyż miały wszczępione w ogony.
Ach rata, ach rata!
6. Jędrak wlaźł do turmy, próbuje swej surmy, * Jak może, jak może;
A Maciek skazuje: Niech Jędrzej surmuje * W oborze, oborze;
Cóż czyni Jędrak, chłop mizerny? * Zdjął buty, zrobił z nich waltorny,
Jak umiał, jak umiał.
7. Wach do swoich basów przypiął sześć kielbasów * Wesoło, wesoło.
Woś na swej oboi wielkie figle stroi, * Nuż w koło, nuż w koło;
Ru ru ru, Wach na swoim basie, * Dil dil dil, Krążel na kielbasie,
Ha sa sa, ha sa sa!
8. Mikuła się lęka, na kolana klęka: * Ja prostak, ja prostak.
Dał mu, Wach, fujarę i przez łeb gandziarę, * Na szóstak, na szóstak:
Bum bum btim, Zaczął koncert włoski, * Aż Dziecię brało się za boczeki,
Cha cha cha, cha cha cha!